

mission

TRO. HOPP. KÄRLEK.

MISSION 2025 NUMMER 1

Barnen i Nepal får äta sig mätta

Viktig och sedd – framtidshopp mitt i krigsdrabbade Etiopien

Så sprids evangeliet – partnerkyrkorna berättar

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinator
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör
Joanna Lindén-Montes
tfn 044 4935 690

Verksamhetskoordinator
Charlotte Steffansson-Myrskog
tfn 040 1561 328

Assistent, deltid
Maria Möller
tfn 040 9016 174

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi
www.instagram.com/finskamissionssallskapet

mission 166:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Magistratsporten 2 A, 00240 Helsingfors

Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 040 7648 051,

info@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817

Redaktör: Joanna Lindén-Montes

Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 2 gånger om året i 4 100 exemplar. Tidningen är tryckt på PEFC-märkt papper.

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Fontana Media/Malin Aho

Tryck: Forsberg

Finska Missionssällskapets insamlingskonto

FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH

Insamlingstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tillsvidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2024/5880, i kraft 1.1-31.12.2025, beviljat 10.9.2024 av Ålands landskapsregering. De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Skäms inte

Den senaste tiden har jag ofta återvänt till en vers i Romarbrevet 1: ”*Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft som räddar var och en som tror, juden främst men också greken.*” Det är aposteln Paulus som uttalar orden. Även om han till en början var en hård kritiker av den kristna tron och förföljde de kristna, blev han efter sin omvändelse en frimodig förkunnare av evangeliet.

Ur missionssynvinkel är slutet av versen särskilt intressant. Judarna var Guds utvalda folk. Genom judarna kom frälsningen till världen (Joh 4:22). Men evangeliet skulle inte begränsas till judarna, även grekerna skulle få del av det. Grekerna bestod av människor av många olika nationaliteter som talade det grekiska språket och som tagit emot grekisk kultur och bildning. Här fungerar de som en symbol för världens folk.

På sidorna 4–7 i denna tidning får vi läsa om hur kyrkor idag fortsätter apostlarnas arbete och hur det kristna budskapet fortsätter att ta sig från folk till folk och från människa till människa. Det är en hisnande tanke att vi får vara del av en vågrörelse som svept över världen i snart 2000 år!

Finska Missionssällskapet har från första början använt sig av både ord och handlingar för att dela det kristna budskapet – det är det som vi kallar helhetsinriktad mission. Detta arbetssätt fortsätter vi med än idag tillsammans med våra partnerkyrkor.

Jesus använde sig av både förkunnelse, handlingar och underverk i sin verksamhet bland människor. Ibland talade han klarspråk, ibland undervisade han med hjälp av liknelser. Också vi behöver betrakta vår omgivning och formulera evangeliet så att det kan förstås i den aktuella tiden och miljön.

Ibland brukar man hävda att en handling utförd i kärlek kan tala ett mycket tydligare språk än ord. En förutsättning för att detta språk ska vara användbart är ändå att vi står tryggt förankrade i evangeliet och frimodigt bekänner vår drivkraft.

Man kan undra vad Paulus avsåg då han skrev att han inte skäms för evangeliet. Själv tror jag att det betydde att han inte var generad över att förknippas med evangeliet och inte var ovillig att förkunna det av rädsla för förnedring. Han var rentav stolt över att associeras med evangeliet och såg det som en ära att sammankopplas med Jesus.

Jag tror att vi är många som upplever att de flesta dagar av vårt liv är vardagliga och händelselösa, och att vi kunde göra så mycket mer för evangeliets skull. Tänk om vi alla skulle ta orden i Romarbrevet som vårt livs motto: *Jag skäms inte för evangeliet.* På vilket sätt kunde detta förändra ditt liv?

Marika Björkgren-Thylin

På pärmen: Sangita Shahi och Prashant tvättar händerna. Sangita är med i en ungdomsgrupp som Missionssällskapet stöder. Livet på landsbygden i Nepal har blivit bättre tack vare utvecklings-samarbete. **Foto:** Brizendra Bhattarai

Thailands evangelisk-lutherska kyrka vill tjäna sina församlingsmedlemmar på deras eget modersmål. Luafolket i landets norra bergsområden har fått ett eget skriftspråk, delar av Nya testamentet och olika tryckta material genom Finska Missionssällskapets arbete. Läs mera på sidan 4.
FOTO: ANNA PELTONEN

ÖGONBLICKET

AKTUELLT

Ny strategi fokuserar på de lokala aktörerna

I Finska Missionssällskapets nya strategi talar vi konkret om helhetsinriktat missionsarbete. Vi utgår från Jesu missionsbefallning. Vårt uppdrag är att vittna om Guds kärlek i ord och handling, att fungera som Guds händer och fötter på jorden.

Kärnan i vårt arbete är evangeliet, kyrkorna och de människor som befinner sig i en sårbar och utsatt position. Vi stöder lutherska minoritetskyrkor och människor som lever i svåra förhållanden. Vi stärker kyrkorna för att de ska kunna verka och stöder samhällen så att de kan utvecklas till hållbara och välmående gemenskaper. Arbetet med den nya strategin har gjorts i dialog med de lokala samarbetspartnerna och församlingarna inom Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. Dokumentet finns på vår hemsida www.finskamissionssallskapet.fi/ strategi

Missionssällskapets vision är att stärka tron, hoppet och kärleken i världen.

Min Mission har förnyats – kom med på höstens kurs!

Kursen Min Mission består numera av två undervisningsdagar. Under kursens gång fördjupar vi oss bland annat i nutida mission, den världsvida kyrkan och globala rättvisefrågor, under ledning av sakkunniga föreläsare. Följande kurs hålls lördagarna 4 oktober och 8 november på vårt kontor i Böle, Helsingfors. Läs mer och anmäl dig på www.finskamissionssallskapet.fi/minmission.

*”Herre, lär mig dina vägar,
visa mig dina stigar.”*

PSALM 25:4

Så sprids evangeliet i världen

Hur når vi ut med det goda budskapet? Medarbetare i tre evangelisk-lutherska kyrkor som Finska Missionssällskapet samarbetar med, berättar om vardagens utmaningar och glädjeämnen.

THAILAND: Varje människa förtjänar att bli bemött med respekt och förståelse

I norra Thailands utmanande förhållanden arbetar ett engagerat evangelistteam. De tjänar invånarna i bergsbyarna genom att bemöta både deras andliga och materiella behov.

Kyrkan växer särskilt bland ursprungsbefolkningen i provinsen Nan. I området finns fyra församlingar och flera predikoplatser. Ett evangelistteam på knappt tio personer delar med sig av den kristna trons glada budskap i både ord och handling.

"Vi håller gudstjänster, ber för våra församlingsmedlemmar och gör hembesök", berättar **Phimphan Hoomlok**, som leder evangelistteamet.

Teamets starka engagemang märks i att det sällan finns tid för fritid vid sidan av ordinarie jobb och frivilliguppgifterna. Söndagens gudstjänster ställs bara in vid sjukdom eller om jordskred gör byarna oåtkomliga.

Fattiga familjer får stöd i form av mat och medicin. Vid sjukdomsfall kör evangelisterna byborna till närmaste klinik eller, vid behov, hela vägen nerför bergen till staden Nan.

"Invånarna som tillhör etniska minoriteter har ofta låg självkänsla och en hög tröskel för att lämna sin by. Som analfabeter är det särskilt svårt att hantera officiella ärenden. Då finns vi som stöd och hjälper till med exempelvis bankärenden", säger **Jafa Nanoongpham**, medlem i evangelistteamet.

Att bygga förtroende och gemenskap

Kyrkan är en trygg plats i provinsen Nan. Phimphan Hoomlok leder evangelistteamet.

med byborna är inte alltid lätt, men teamet har lyckats genom att pröva olika metoder.

"Kyrkan är en öppen och trygg plats för alla bybor, oavsett tro. Här ordnas nyttiga kurser som alla är välkomna till. Dessutom är de årliga julfesterna viktiga för att stärka samhörigheten", berättar Hoomlok.

Enligt **Phathomphoon Satthaathithaan**, som var den första kristna i området, är de viktigaste egenskaperna hos en evangelist god lyssnar- och samtalsförmåga samt förmåga att acceptera olikheter:

"Man får inte köra över andra med sina egna värderingar, utan måste respektera traditioner. Förändring kräver tid och utrymme."

Text och foto: Anna Peltonen

COLOMBIA: Kyrkan lever ut evangeliets budskap

"I över 80 år har den lutherska kyrkan i Colombia bedrivit evangelisationsarbete med fokus på att öka medlemsantalet. Nu borde vi i stället fokusera på att stärka de befintliga medlemmarnas tro och engagemang", säger **Melissa Gomez**, koordinatör för evangelisationsarbetet inom evangelisk-lutherska kyrkan i Colombia.

"Tron blir verklighet när vi lever ut evangeliets budskap genom att tjäna varandra", fortsätter hon.

Tillsammans med kyrkans arbetsgrupp för kristen fostran reser Gomez runt bland kyrkans 27 församlingar och missionspunkter. Genom utbildningar och samtalsgrupper behandlar de frågor som mänskliga rättigheter, vikten av utbildning och kristen fostran samt vardagligt tjänande. Inom lutherska kyrkan i Colombia anser man att alla bör ha en uppgift i församlingen för att tron på evangeliet ska stärkas.

Kyrkan har för närvarande brist på präster, så det är avgörande för framtiden att få medlemmarna att delta i verksamheten. I evangelisationsarbetet ingår därför att Gomez och andra medarbetare inom kyrkan besöker församlingarna och missionspunkterna som lekmanpredikanter. Projektet "Misión en camino" – "Mission på väg" – upptar minst en helg i månaden.

Vad får nya medlemmar att bli intresserade av den lutherska kyrkan?

"Colombias lutherska kyrka bedriver mycket diakoni och humanitärt arbete i avlägsna områden dit ingen annan åker för att hjälpa. Människorna förundras över hur kyrkans medarbetare vill färdas så långt för att stödja dem som lider nöd."

Kyrkans goda och uppoffrande handlingar väcker uppmärksamhet och engagemang i samhällena. Allt flera vill tillsammans med kyrkan hjälpa andra i nöd, till exempel genom att delta i kyrkans projekt och stötta människor i konfliktområden via kampanjer eller insamlingar.

När jag frågar vad den lutherska kyrkan behöver i framtiden uttrycker Gomez sin oro:

"Lutheraner världen över är mycket lärda i andliga frågor, men vi är också en extremt trött kyrka. För många känns Gud alltför avlägsen. Vi kan inte bara sitta kvar på kyrkbänken – mitt i svårigheterna måste vi resa oss och gå bredvid varandra."

Text och foto: Anna Lundén

Församlingen prisar Gud under en gudstjänst i Bucaramanga, Colombia.

Tanzaniska evangelister och en pastor på ön Ukerewe.

TANZANIA: Filmkvällar och vardagliga vittnesbörd

Först en kristen filmkväll, sedan hembesök och en evangelisationsdag full av sång och dans. Så sprids det glada budskapet i nordvästra Tanzania med stöd av Missionssällskapet.

Sebastian Alloyce har länge arbetat som evangelist inom evangelisk-lutherska kyrkan i Tanzania, särskilt i de små byarna på ön Ukerewe. Totalt arbetar sex evangelister på ön.

"Min kallelse är att föra människor till Jesus. Evangelisationsmötena lockar fler deltagare än gudstjänsterna – de når verkligen ut", säger Alloyce.

I den tanzaniska kyrkan är evangelisation inte bara evangelisternas utan alla församlingsmedlemmars uppgift. Man talar om Jesus med grannar, arbetskamrater och taxichaufförer.

Missionssällskapet har stött utbildningen av evangelister inriktade på ungdomsverksamhet. I de minsta byarna ansvarar de för hela församlingens verksamhet. Att utbilda sig till evangelist tar två år vid Nyakatos lutherska bibelinstitut.

Text och foto: Virve Rissanen

Du kan vara med och sprida evangeliet i dessa länder genom att ge en gåva till:

**Finska Missionssällskapet,
FI38 8000 1400 1611 30, märk gåvan: S12025**

Insamlingstillstånd: RA/2020/1538, Åland ÅLR 2024/5880

Skaparglädje och odling i samklang med naturen

Plantering av fruktträd av sorten mangostan. FOTO: AARISA JAIPING

Thailands evangelisk-lutherska kyrka inspirerar och väcker uppmärksamhet bland luafolket, som ivrigt deltar i verksamheten.

TEXT: TOMAS OCH RIIKKA-MARIA KOLKKA

Kyrkans lokala evangelister som tillhör luafolket arbetar hårt. Utöver traditionellt kyrkligt arbete, såsom gudstjänster och diakoniarbete, har lua-evangelisterna under de senaste åren utökat de lokala församlingarnas verksamhet inom nya områden såsom återvinning, miljöskydd och undervisning i traditionella hantverk.

De lokala medarbetarna har också modigt börjat utveckla kyrkans självförsörjning. Samtidigt har det funnits en önskan att hitta lösningar på de problem och

utmaningar som klimatförändringen medför, såsom ökande nederbörd med översvämningar och förkortade växtsäsonger. Luafolket, som får sin försörjning från naturen, har vägrat att förbli passivt och bestämt sig för att hitta nya sätt att anpassa sig till det förändrade klimatet.

Under ledning av kyrkans medarbetare i provinsen Nan driver den lutherska

kyrkan sedan flera år tillbaka en egen gård, där man odlar olika grönsaker, frukter och kaffearter samt föder upp fiskar, grisar och kycklingar. Försäljningsintäkterna från dessa produkter används sedan till att stödja kyrkans verksamhet. Gården har också utbildat och uppmuntrat många lokala jordbrukare att prova odla nya växtarter. Kyrkans kvinno- och barngrupper är

entusiastiska över olika miljöskydds- och utvecklingsprojekt. I församlingarnas lördagsklubbar har barnen fått lära sig både traditionellt hantverk, som att tillverka korgar och borstar, samt nyare färdigheter, till exempel att väva små mattor av återvunnet material. Och när kyrkans kvinnoklubb har tillverkat stora avfallskorgar av bambu, har hela bygemenskapen sedan tillsammans gått ut för att samla skräp i byarna och längs vägarna. Flera luaungdomar har också blivit intresserade av jordbruk, till exempel genom att plantera sina egna fruktträd. Traditionellt tal-koarbete har blivit mycket populärt bland luafolket. Det är roligt och givande att jobba tillsammans!

Fokus på uppsökande arbete i Asien

Riiikka-Maria och Tomas Kolkka har arbetat med språk-, musik- och församlingsverksamhet bland luaminoriteten i bergsbyarna i norra Thailand sedan 2012. Så här skriver Tomas om årets utmaningar:

"Sedan starten har verksamhetens fokus varit att nå ut och bjuda in nya människor till kyrkans verksamhet. Det här arbetet har gjorts genom att stärka församlingarnas verksamhet på lokalbefolkningens eget modersmål. Därför kommer verksamheten bland luafolket även i fortsättningen att vara en naturlig del av Missionssällskapets uppsökande arbete.

Utöver detta kommer mitt arbete att utvidgas till att omfatta utvecklingen av kyrkornas uppsökande arbete även i andra asiatiska länder som Kambodja, Myanmar, Nepal och Taiwan. Att få nya människor involverade i församlingarnas verksamhet är en stor utmaning för många kyrkor i Asien på grund av brist på resurser och personal. Av denna anledning har många partnerkyrkor uttryckt en stark vilja att utveckla nya, jordnära sätt att arbeta i lokala förhållanden för att dela evangeliet.

Denna nya form av uppsökande arbete kommer att lanseras det här året, när alla partnerkyrkorna i den asiatiska regionen bjuds in för att tillsammans planera utvecklingen av kyrkornas verksamhet. Utgångspunkten för samarbetet är framför allt att utbyta idéer och erfarenheter, lära av varandra och stärka nätverken mellan partnerkyrkorna." ☪

Kvinnogruppen gör egna korgar i Ban Den. FOTO: PIMPAN HOMLOKE

Barnen i byn Ban Den väver mattor. FOTO: AARISA JAIPING

FOTO: ANNA PELTONEN

Missionssällskapets projekt har förbättrat tillgången på livsmedel för Devi Bathas familj.
FOTO: BRIZENDRA BHATTARAI

Utvecklingssamarbetet ger resultat i Nepal: barnen kan äta sig mätta

I Nepals fattiga och avlägsna byar lider särskilt barn och kvinnor när klimatet förändras. Det blir svårare att odla och maten räcker inte till. Tidigare hade familjerna livsmedel till bara två måltider om dagen och kosten var ensidig. Tack vare Finska Missionssällskapets utvecklingssamarbetsprojekt kan familjerna nu odla många olika grödor. De har en varierad kost och kan äta fyra gånger om dagen.

– Förr fick en del familjer inte ens tillräckligt med skörd för en månad om året, säger **Maniksha Acharya**, projektkoordinator på organisationen Sahas Nepal, som Missionssällskapet samarbetar med.

Situationen var den samma i många områden i västra Nepal innan Missionssällskapet och dess lokala samarbetsorganisation började med utvecklingssamarbete där.

Den nepalesiska jordbrukaren och fyrbarnsmamman **Devi Batha** beskriver den svåra situationen i hembyn innan arbetet inleddes. Klimatförändringen hade försvårat jordbruket och regnen föll oregelbundet. Mängden skadedjur hade ökat och det fanns inte tillräckligt med vatten. Familjen hade tvingats lämna bort en måltid om dagen och barnen grät av hunger.

Självt åt Batha bara två gånger om dagen. Familjen serverades grönsaker ungefär en gång i veckan. Huvudfödan var ensidig och bestod av ris och bröd.

– Nu äter jag fyra gånger om dagen. Jag äter mycket grönsaker, ris, linser, bröd och yoghurt, och dricker mjölk. Jag har fått frön och odlar grönsaker i min egen trädgård.

Batha har också skaffat en energisnål spis som förbrukar mindre ved. Eftersom spi-

sen avger mindre rök mår hela familjen bättre. Dessutom har hon fått ett vattenfilter för att rena vattnet.

– Tack vare projektet kan jordbrukarna nu utnyttja odlingsteknik som är anpassad till klimatförändringen. Ett exempel är odling av grönsaker i växthus, vilket är nytt i det här området, säger projektkoordinator Acharya.

De familjer som Missionssällskapet samarbetar med är mycket marginaliserade och fattiga. Ingen annan hjälp når dem.

– Alla kvinnor har börjat odla en mängd olika grönsaker och frukter i sina köksträdgårdar och håller höns eller getter. Familjernas näringsintag har förbättrats och de kan sälja överskottet på marknaden, berättar Acharya, som gläder sig över framstegen.

"Jag är stolt över förändringarna i Bolivia"

V i befinner oss på landsbygden i byn Cololo i Bolivia. Byn är belägen på svindlande 5 700 meters höjd. Livet här är hårt och möjligheterna till försörjning är få. De 300 byborna är beroende av alpackauppfödning.

Finska Missionssällskapets utsända **Marjo Paavola**, berättar hur imponerad hon blivit av de förändringar som skett i liknande små samhällen i Bolivia. Familjerna har i dagsläget mycket bättre tillgång till livsmedel.

Tidigare bestod invånarnas kost i Cololo huvudsakligen av alpackakött. Genom kyrkans och Missionssällskapets samarbete har byggandet av walipinis – underjordiska växthus – lett till bättre tillgång på livsmedel. Familjerna odlar nu grönsaker som potatis, sallad, tomater, blomkål och ärtor. På lång sikt förbättrar den varierande kosten invånarnas hälsa.

Umala är en annan boliviansk by där liknande arbete utförts för att förbättra matsäkerheten. Denna by ligger på 3 800 meters höjd och där har växthus byggts åt tolv hushåll, varav åtta inkluderar personer med funktionsnedsättning.

De underjordiska växthusen förbättrar också försörjningsmöjligheterna. Överskottsproduktionen kan säljas på lokala marknader, vilket ger extra inkomster.

– Detta arbete förbättrar verkligen livet för de allra mest utsatta, de som tidigare hade en mycket begränsad kost. Jag är stolt över förändringarna. Den lutherska kyrkan i Bolivia och de lokala samhällena har arbetat hårt för detta projekt som nu bär frukt, gläds Marjo Paavola.

Bolivia har cirka 12 miljoner invånare och hör till de fattigaste länderna i Latinamerika. Inkomstskillnaderna i landet är stora. Särskilt ursprungsbefolkningen och kvinnorna har en svag ställning. Det råder brist på livsmedel och mediciner. Utbildnings- och hälsovårdstjänsterna fungerar dåligt.

Missionssällskapets missionär Marjo Paavola är bosatt i Bolivia. FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

Bolivias evangelisk-lutherska kyrka inviger ett underjordiskt växthus. FOTO: IELB

Klimatförändringen påverkar i hög grad människornas levnadsförhållanden. Väderleken har blivit oförutsägbart. Tidvis råder det extrem torka som förstör skördar och orsakar omfattande skogsbränder. Det inträffar även svåra

översvämningar. Missionssällskapet stöder människor som drabbats av klimatförändringen genom att bland annat erbjuda klimattåliga frön och plantor som de kan odla. ∞

Barn och unga med funktionshinder hör till de mest fattiga och utsatta i det krigsdrabbade Etiopien. Finska Missionssällskapet ser till att de får stöd i vardagen och bättre framtidsutsikter.

TEXT: LINDA JUNTUNEN

Zehara Amer tillsammans med sin dotter Sualiha. FOTO: LINDA JUNTUNEN

”Vi måste vara tålmodiga och tro på framtiden”

Så här berättar en mamma om situationen i Etiopien. ”Jag heter **Zehara Amer**, jag är 30 år och ensamstående mamma till två barn. För elva år sedan föddes min dotter **Sualiha**. På grund av en lång och utdragen förlossning som varade i tre dagar fick hon en funktionsnedsättning. Min man lämnade mig och vår familj, eftersom han ansåg att ett barn med funktionshinder är en skam. Livet har varit svårt, eftersom jag inte kan lämna Sualiha ensam. Våra grannar

har sina egna bekymmer och kan inte hjälpa oss. Jag har inte kunnat arbeta och skaffa inkomster till vår familj. Vi har varit mycket fattiga.

Fysioterapi och försörjning

Rehabiliteringscentret för barn med funktionshinder i Dessie har utgjort ett stort stöd för oss. Tack vare centret har jag kunnat börja sälja eteriska oljor på torget. Detta har gett oss en liten inkomst, men devalveringen har drivit upp

Du kan stöda arbetet i Etiopien genom att ge en gåva till:

Finska Missionssällskapet
FI38 8000 1400 1611 30
Märk gåvan: E12025

Insamlingstillstånd: RA/2020/1538,
Åland ÅLR 2024/5880

priserna och jag har inga besparingar.

Många har flytt kriget, men jag kan inte lämna staden. Jag har inget arbete annanstans och jag har två barn, varav ett med funktionshinder. Skottlossningarna och våldet omkring oss har traumatiserat både mig och mina barn. Livet har ofta känts mörkt, men min dotter har varit ljuset som hållit hoppet levande.

Sualiha är en livlig och glad flicka. Hon har många vänner på rehabiliteringscentret och hon har gjort enorma framsteg. Tidigare låg hon bara hemma i sängen, nu kryper hon och är social. Fysioterapin har hjälpt henne mycket. Vi bor tio kilometer från centret, men tack vare ekonomiskt stöd kan vi använda kollektivtrafik för att ta oss dit.

Sualiha är en gåva från Gud. Jag drömmer om att min flicka en dag ska kunna stå och gå på egen hand. Bara tanken får mig att gråta, men samtidigt inger den mig hopp. Trots att situationen är svår är jag tacksam för all hjälp vi har fått. Vår största utmaning är de höga matpriserna och bristen på mat. Vi måste vara tålmodiga och tro på framtiden. Jag är tacksam för allt som Gud har gett oss.”

Familjer får stöd genom hembesök

I regionen Amhara är skolvägarna inte trygga att färdas på. Den väpnade konflikten pågår utanför städerna, där även merparten av skolorna är belägna. Flickorna löper risk att utsättas för sexuellt våld, medan pojkarna kan bli kidnappade och rekryterade till väpnade grupper.

De yrkesinriktade aktivitetscentren som stöds av Finska Missionssällskapet har lyckats hålla i gång verksamheten trots konflikten. Centren ligger inne i städerna och har inte omvandlats till militärbaser.

Nahom Kassahun, 23 år, har fått stöd för sin skolgång under många år. Nu går han i gymnasiet och besöker aktivitetscentret i Kombolcha på helgerna. Tack vare detta har han trots konflikten kunnat fortsätta sin utbildning. På centret har Nahom lärt sig att arbeta med trä och metall.

Personalen vid Finska Missionssällskapets samarbetspartner i Etiopien gör också hembesök hos utsatta familjer och uppmuntrar barnen att gå i skola. De ber tillsammans med familjerna och håller hoppet om en bättre framtid vid liv. ∞

Nahom Kassahun vid verksamhetscentret i Kombolcha. FOTO: LINDA JUNTUNEN

Barnen lider mest i krigsdrabbade Etiopien

- ★ Befolkningen i Etiopien plågas av en utdragen väpnad konflikt. Städerna Dessie, Kombolcha och Woldya i regionen Amhara har varit i centrum för sammandrabbningarna mellan den etiopiska armén och Fano-milisen.
 - ★ Enligt den etiopiska Mekane Yesus-kyrkans utvecklings- och socialavdelning går för närvarande endast 2,5 miljoner av regionens 7 miljoner barn i skolan. Många skolor i området har omvandlats till militärbaser.
 - ★ I Amhara stöder Finska Missionssällskapet välmående och utbildning för ekonomiskt utsatta och funktionshindrade barn. Dessa barn är speciellt sårbara på grund av kriget och fattigdomen. I slutet av 2024 gjordes en devalvering av den etiopiska valutan birr, vilket försatte befolkningen i en mycket svår situation. Matpriserna har
- skjutit i höjden och många familjer kämpar för sin överlevnad.
- ★ Sedan augusti 2024 har Missions-sällskapet varje vecka fått rapporter om drönarattacker, explosioner och kidnappningar i Amhara. Under en lång tid har det varit omöjligt att besöka området.
 - ★ I december 2024 lugnade sig situationen tillfälligt och Anna Suoheimo, Missionssällskapets landschef i Etiopien, Jembere Berhanu, sakkunnig i projektförvaltning, och Linda Juntunen, regional kommunikator, kunde efter flera års uppehåll besöka städerna Dessie och Kombolcha. Gatubilden dominerades av militära lastbilar som transporterade tungt beväpnade soldater. Fattigdomen var påtaglig: människor tiggde på gatorna och i trafiken rörde sig hungriga och skadade hästar, hundar och åsnor.

Förtroende är viktigt i testamentsfrågor

Finska Missionssällskapets testamentsguide erbjuder verktyg och råd för den som funderar på sitt kommande testamente.

TEXT: MARIA KÄYHKÖ

Enligt Hanna Kalanne, medelanskningschef på Missionssällskapet, är pålitlighet och vetskap om att hjälpen når fram några avgörande faktorer för dem som överväger att ge en donation.

Missionssällskapet får årligen medel från cirka 30 testamenten, sammanlagt cirka en miljon euro. Genom ett testamente kan man donera antingen en mindre eller större del av sin egendom för att stöda ett ändamål som är viktigt för en själv. Missionssällskapet, liksom andra allmännyttiga organisationer, betalar inte skatt på testamentsdonationer. Verksamhet bland kvinnor och barn tillhör testamentsgivarnas favoriter.

”Vi har tagit emot testamentsdonationer i ungefär 160 år och vi uppskattar varje gåva, oavsett storlek,” säger Kalanne.

Enligt Kalanne väcks ofta tanken på att skriva ett testamente efter att man läst eller hört en gripande berättelse från Missionssällskapets verksamhet. Vanligtvis har givarna följt Missionssällskapets arbete under en längre tid och känner det väl.

Testamentsgivaren vill vara säker på att pengarna går till rätt ändamål. Utan denna visshet fattas inga donationsbeslut.

”Vi är tacksamma för de människor som genom donationer har visat förtroende för vårt arbete”, säger Kalanne.

”Vi uppskattar varje gåva, oavsett storlek.”

Uppgifterna är konfidentiella

Ett testamente och tillhörande åtgärder förutsätter finkänslighet och förtroende.

”Om givaren önskar så träffar vi henne eller honom personligen, men vi berättar inte för någon annan vem som gjort upp ett testamente”, betonar Markiitta Aarnikoivu, som jobbar som understödskoordinator vid Missionssällskapet.

Testamentsgivaren bestämmer vilken typ av arbete donationen ska gynna.

”Störst nytta uppnås om testamentet riktar till Missionssällskapets hela verksamhet. På så sätt kan hjälpen styras dit där behoven är som störst”, förklarar Aarnikoivu.

Missionssällskapet ordnar begravning och minnestund, och tar hand om grav-

”Arbetet för kvinnor och barn hör till testamentsgivarnas favoriter”, säger Hanna Kalanne och Markiitta Aarnikoivu. FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

skötseln, ifall testamentsgivaren så önskar. Själva testamentet eller andra officiella dokument upprättas inte av Missionssällskapet, men Missionssällskapet kan hänvisa till pålitliga jurister som har god kännedom om Missionssällskapets arbete. Alternativt kan testamentet också upprättas av en valfri jurist som givaren själv väljer.

”Många testamentsgivare saknar arvingar eller så är arvingarna avlägsna. De vill försäkra sig om att begravning och minnestund ordnas, och att nödvändiga handlingar som bouppteckning upprättas lagenligt”, fortsätter Aarnikoivu.

Hemmet respekteras

Många äldre personer funderar på vad som händer med deras hem eller kära minnesföremål efter att de själva gått bort. Om hemmet är testamenterat till Missionssällskapet hjälper Missionssällskapets personal, pålitliga frivilliga eller närstående till att tömma bostaden.

De handlingar som innehåller hälsouppgifter eller andra konfidentiella uppgifter förstörs på tillbörligt sätt och möbler och annat lösöre går igenom. De kan säljas exempelvis på auktion eller på församlingens lopptorg. ☹

Har du flera frågor?

- ✓ Du kan beställa Missionssällskapets testamentsguide kostnadsfritt via Britt-Helen Lindman, ring 040 764 8051 eller mejla britt-helen.lindman@finskamissionssallskapet.fi
- ✓ I testamentsfrågor får du även kostnadsfri rådgivning av vicehäradshövding Tarja Larmasuo: tarja.larmasuo@kolumbus.fi och via Missionssällskapets testamentsrådgivning: testamentit@suomenlahetyseura.fi
- ✓ Finska Missionssällskapet är medlem i Ansvarsfullt Givande (Vastuullinen Lahjoittaminen) och har förbundit sig att följa Principerna för etiska testamentsdonationer.

Välkommen på testamentkväll hos oss i Böle! Se annonsen på sidan 15 för mera info.

Gemenskap i grann- skapet

Jag har en hund. Han kom lite på köpet då jag flyttade till ett nytt hus. Jag tror han är Guds gåva till mig och hoppas jag kan vara Guds gåva till honom.

Vår gemensamma vandring var inte enkel i början. Jag oroades över att han kanske hade ohyra och ville hålla honom på avstånd tills han i alla fall vaccinerats mot rabies. Det resulterade i lite osämja. Men genast jag blev trevligare mot honom, blev han också trevligare mot mig.

Nu litar vi på varandra och hunden får mig att röra på mig regelbundet. En liten bonus – för den del av min finska själ som inte lyckats anpassa sig helt till Afrika – är att jag inte har fullt lika många besök som jag hade i mitt förra hus, då vissa människor är hundrädda. Här besöker man gärna folk spontant, för man vill ju ta hand om dem som är ensamma. I stället träffar jag desto fler människor under mina promenader med min bepälsade vän. Vi utbyter vänliga fraser och tankar. Jag får varma hälsningar, råd om det ena och det andra och känner mig som en del av kvarteret – om än som en lite kufisk sådan där jag ibland springer i ändan av hundens koppel, så att han ska få ur sig lite överloppsenergi. I Senegal ska man gå långsamt och värdigt om det inte är fara å färde eller man är på en joggingrunda.

”Vi behöver bli sedda och känna att vi hör till ett sammanhang”

Mina missionärsföräldrar konstaterade en gång att det ofta var genom oss barn som de fick kontakt med senegaleserna. Det blev en naturlig relation, som knöt oss till kulturen och till gemenskapen. Senegaleserna är duktiga på att inkludera. Mycket bättre än vi är i Finland. Den här gemenskapen tror jag vi kunde behöva mer av i

Anna-Lena tillsammans med sin hund Paul. FOTO: PRIVAT

norr. Vi behöver bli sedda och känna att vi hör till ett sammanhang. Jag läste i någon undersökning att människor som helt enkelt småpratar med främlingar mår bättre än de som inte gör det. Kanske det inte vore så farligt att utbyta några ord med grannen trots allt? Jag vet hur konstigt det kan kännas i Finland och hur skönt det kan vara med anonymitet. Men ändå...

Jag tror också att kulturer berikas av kontakt med varandra. Vi får nya perspektiv och kan hitta nya sätt att ta itu med problemen, som till exempel den enorma ensamhet vi har i Finland. Finska Missionssällskapet har fungerat som en brobyggare under många år, bland annat genom missionskörerna. Mina föräldrars kontakt med grannskapet ökade deras förståelse för kulturen och gjorde dem därför till bättre medarbetare på jobbet. Väl tillbaka i Finland förstod de hur invandrare kunde kän-

na sig, eftersom de själva varit invandrare. De hade sett betydelsen av gästvänlighet och rikedom i det som tidigare varit främmande. I dagens hårda klimat mot invandrare önskar jag att vi kunde våga småprata lite mer, våga lära oss och berikas av varandra. Se värdet av varandra helt enkelt.

Att gå utanför sin bekvämlighetszon kan i och för sig vara jobbigt, men tänk om jag inte vågat bli vän med hunden? Då hade jag inte kommit mig ut lika ofta på motionsrundor. Jag hade inte lärt känna lika många människor i grannskapet, inte fått ta del av lika många goda råd eller lika mycket hälsosamt småprat (även om man får en hel del sådant i Senegal oberoende). Och jag hade haft en vän mindre. Det lönar sig att våga!

Anna-Lena Särs,
sakkunnig inom barn-och
ungdomsverksamheten i Senegal

Au kärlek

– för att Gud först har älskat oss

Missionsfest lördag 24.5.2025 i Matteuskyrkan, Helsingfors

Kom med på en dag om mission och vårt globala ansvar. Temat kretsar kring hur Guds kärlek erbjuds oss alla och hur den driver oss att handla.

Medverkar gör verksamhetsledare Pauliina Parhiala, våra utsända missionärer, anställda vid Missionssällskapet i hemlandet och i Matteus församling.

Programmet är öppet för alla, men den som vill delta i måltiderna bör anmäla sig. För lördagen säljs ett matpaket bestående av brunch, kaffe och middag till ett pris à 30 €/vuxen och 15 €/studerande & barn. Sista anmälningdag är 19.5 till Matteus pastorskansli, tfn 09 2340 7300 (tis och tors 10–14), e-post matteus.fors@evl.fi.

Ett mer detaljerat program hittar du på:
www.finskamissionssallskapet.fi/missionsfest

Arrangörer:
Finska Missionssällskapet och Matteus församling

VÄLKOMMEN!

10.00 Kärlek som kyrkans drivkraft
Vi börjar med en gemensam brunch och lyssnar till inlägg kring dagens tema.

12.30 Verkstäder – välj en
1. Finska Missionssällskapet idag
2. Bön för den världsvida kyrkan
3. Idéverkstad för församlingens mission
4. Sjung sånger från den globala kyrkan
5. Pysselverkstad för stora och små
6. Missionsrunda: rör på dig för missionen

14.00 Kaffe

15.00 Kärlek som förändrar världen
Hälsningar, berättelser, videoklipp och musik från den världsvida kyrkan.

16.30 Middag

18.00 De vackraste sommarsångerna
Allsångskväll med Matteus barnkör, medlemmar ur Matteus Voice m.fl.

Söndag 25.5 kl. 10 Högmässa

Inbjudan

Hur gör man ett testamente? Vad bör man beakta?

Den advokat vi anlitar svarar på dessa och andra frågor gällande testamenten.

Välkomna!

Finska Missionssällskapets testamentskväll hålls
3.4 kl. 18 i Missionssällskapets utrymmen,
Magistratsporten 2 a, i Böle, Helsingfors.

Anmäl dig senast 28.3
till info@finskamissionssallskapet.fi, 040-7648051.

FINSKA 1889
MISSIONSSÄLLSKAPET

”Jag är livets bröd”

Många är bekanta med evangeliets berättelse om pojkens fem kornbröd och två fiskar. (Joh 6:1–15) Jesus kom till Tiberias sjö med en hungrig folkmassa, tog pojkens bröd och fiskar, tackade Gud och delade maten till de fem tusen som hade satt sig ner för att äta. Det blev tolv fulla korgar över av maten.

Miraklet med de fem bröden och två fiskarna vittnar om Guds omsorg som vi alla är föremål för. Jesus såg hungern och tröttheten hos de människor som följde honom. Han tog hand om dem. Jesus kände människans innersta behov.

Jesus vet vad vi behöver eller längtar efter innan vi själva har insett vad vi mest behöver. Vi kan alltså i alla stunder lita på hans goda omsorg.

De fem bröden och två fiskarna, som verkade vara lite, räckte till alla. Det som verkade omöjligt och övermäktigt övervanns. Gud är allsmäktig. Hans kärlek har kraft att förändra världen.

Vi människor har drivit vår planet in i en klimatkris. Det finns fler krig och konflikter än någonsin sedan andra världskriget. Lidande, hunger, hemlöshet, rädsla, ensamhet och hopplöshet plågar oss.

För Gud är ingenting omöjligt. Vi kan lita på Gud även

när våra egna lösningar inte räcker till. Han är det livets bröd som när oss. I nattvarden får vi alla uppdraget att dela livets bröd. När det delas, räcker det – för Guds gåva är fullkomlig.

Gud kallar oss alla till sina medarbetare. Han ber oss att berätta om den stora kärlek han känner för oss människor. Pojken gav Jesus fem kornbröd och två fiskar. Den lilla handlingen blev till välsignelse för hela den stora folkmassan i en svår situation.

Från altaret sänds vi alla ut för att sträva efter det goda för våra medmänniskor, be för fred och arbeta för rättvisa. Så bryter Guds rike fram bland oss.

Vi ber: ”Kära himmelske Fader. Vi känner oss ofta maktlösa inför världens nöd. Skydda oss från förtvivlan. Jag lämnar alla mina bekymmer och bördor i dina händer. Du är det sanna livets bröd. Ge oss tro att se dina under och kärlek att älska varandra. Hjälp oss att dela vårt överflöd med dem som behöver det. Amen.”

Pauliina Parhiala

Verksamhetsledare, Finska Missionssällskapet

